మాలతీ

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
శ్రీసీతాలక్ష్మణభరతశత్రుఘ్న హనుమత్సమేత శ్రీరామచంద్ర పర
బ్రహ్మణే నమః

శా|| శ్రీరాధారమణీ మనోవిమల రాజీవద్విరేఫంబు భూ
భారధ్వాంత దినేంద్ర ~~బింబము~~ బింబము నిత్యంబు దేవేంద్రవంద్యాంఘ్రి
ఘోరాపత్తరిణావరం దము మహోగ్రపాపసంహరణ
సారంగాంబు జమ్ము నమ్ము సృష్టి స్థిత్యంత సర్వ్యాగ్రయుతముల్ ।

ఉ|| కృష్ణుని మానవేశ్వరుల గాచిన పుణ్యుల తీర్థము మా
ధర్మ వనరాశి మధుర, మానవభంజనుఁ జిత్రించిన
కృష్ణుని సన్నుతత్వానికి, తమ్ము గ్రహించి సత్కరించిన ట్టిమా
యమ్మ వితర్కరాజ తనయా మహితోక్తి ప్రేమఁగావుత 2

కల్యాణోద్యానము — ఆదిత్యోదయము

కమలాపతి నిర్మలా విమలాంతరంగ ~~[illegible]~~
విష్ణురథురంగ, కమనీయ శీల, కేరు జాల వాల గతము గ వరించి
మానుని మాన్యు సుతించి తపంబొనర్చించి కృపను సరించి సృష్టి స్రవరించి
యుండని, తరుల్ భవత్వదృశ రాజము ~~లు~~ లు సత్వస్తూరించ వేటు నాం తు
రవాలను (క కమగ పలాశను లుసమ్మ నిలింపు లును మా, వేదనిమాం
తర్కిలాచ్ఛు యమ బె ంధులా గునను త్రై, కలే పని ర్మరకులంబులను
సమ్మతలాభే మొసఁగిన గ కవగ తటాలునను వేంకటాఖ్యుఁడే
సునాక్రటుగ మిగుల బాస్టై వరం ధురంధులంబుల గువాక్యటులకొసే
సెన్నను టి[illegible]ంపించి ప్రేమ టాష్టునని యా, దటం తలఁ తుఁగగమలాగ
3
వగ్గ ఇవ్విధంబున నిష్ట దేవతా ప్రార్థనంబు గావించి నా యొనర్పంబో
నిన యుధిష్ఠిరాశ్వమేధంబు నకుఁ గథా క్రమంబెట్టి దనిన మున్నట్టిమి
నిమునిచే త భారతంబు విను చున్న ~~[illegible]~~ జనమేజయుండ మున్నినుంగ

యుధిష్ఠిరాశ్వమేధము.

200 వా విదోధిత గాసం గర మున గతుం డ సుండమిచెను
మలయున పెల్లరిసాంత్యుల్లుపవరుం డిట్లనియె రాజేంద్రా
భూభిషేకంబైన పిమ్మటు నా క్కనాడు ధర్మనందనుండు పారబాం
ధవసోదరసహితుండై నిండోలంగంబున నుండగా వేదవ్యాసుం
డు సనుదెంచి ధర్మరాజు చేఁబూజితుండై యుచితాసనంబునఁ
గూర్చుండి ధర్మపుత్రునితో నిట్లనియె 24

సావేరిరాగము. ఆదితాళము

శ్రీ మహాగుణచంద్రవంశపావనగుణ్య మహిత రామలాంగి
క్షాపతియు చేటితోస్తోమముమంత్రిసుభద్రావులును గజోగ
వారులు రథంబులుకరులు ప్రబలతురగములు చమూశ్వనిరుపాలరాతి
సర్వారులుభవతోష్వరులు సకలభూసురులు హిరులును గజమగ
ధనములు మహావనములు సుజీవనములు రథాసాధనములు
వేదస్వనములనే సుమసుగజమగ వాసిగ వెంకటదాసుని బ్రోచు
మురాసురవైరి దయాసమృద్ధి చే గజమగ 5

వగలు ప్పులు మలమ ధర్మజుండిట్లనియె 6

పిగని షలవేళల బూజనీయులై తనరారు శ్రీబాభీష్మాదిబుధులవధించి
పావనాశ్వయవృద్ధిగా వింపనమ్మలై తగు ధ్వంతరాత్ముసందసులఁ జంపి
కలకార్యములందు సంతోషమునఁ గూర్చు దగియుండు బంధుబృందములఁ గూల్చి
వివిధరాష్ట్రములకు తృప్తిమిచ్చి పాలించు నేల తాల్పులనేలపాయనేసె
ప్రాపదయాభిమానాదిధన్యజనులఁ బాసివర్తించుమహాపాపరతులఁ
సేమముకిగినే నని చెప్పవాఁడు సనములగులసారంత్రపాస
సమర్థమునందు 6+1

తే గరా జన్యభాగమ పట్టించిరాజసమున బంధుగులఁ జంపినట్టిమ
హాపమెట్లు పాయునో చెప్పుమనఁగ సవ్యాపరికాంక్షిమందహాసం
బొనర్చి ధర్మజునకనియె 27

బెయాహరాగము. ఆదితాళము

వినుధర్మభూవరాగవివరింతు సుగుణాకరాగవినుగ

సాధుం చరిజనులన నెంజు [illegible] వారు [illegible] నరివా

[illegible] 201 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

లగుదు । [illegible]

[illegible] ॥ ౧ ॥

వగ [illegible] పనపా సాధరులను [illegible] చరణా [illegible] యమూలగుటం

జేసి మూఢులు బాపంబులు [illegible] జేయుచు [illegible]

ర్థంబు [illegible]

మునీంద్రా [illegible] ంబు [illegible]

వాథవరించు [illegible] తునని [illegible] వునుండె [illegible]

నవడిగినచోండకొ [illegible] తలచు ([illegible] యంబె [illegible] గించె [illegible] నెట్లం

టివేని (దొల్లి [illegible] వ తృర్వతంబున [illegible] ంబున

[illegible] బ్రాహ్మణులకు [illegible] వ్యంబా [illegible] సురులు [illegible] వలసి

నప్రవ్యంబు [illegible] కొని [illegible] యంబు [illegible] చి [illegible]

రంబు గల వారు పరి [illegible] వారు [illegible] యు [illegible] యమం [illegible] చి

చనిరక్షా రణంబున [illegible] నంబు [illegible] యుట్లుం

దగా [illegible] ంబు [illegible] వ తపురంబు [illegible]

శ్రీరామ

యుధిష్ఠిరాశ్వమేధము.

202 జనానాథ మనస్సాదిక్షత్రములోచిత ధర్మంబు చేతానింబరగ్రస్త
ప్రమత్తైనన మహింబు నేలవేయునని వచించ [illegible] చివ్యాసుం
డెంతరావనంబునా సె నటు పిమ్మటం యుధిష్ఠిరుండెట్టి యనంతస్థాన
చెల్లునా ఫలంబునని చింతింపుచుండనతనితో వ్యాసుండిట్లనియె

సీ॥ సంవత్సరము లేదు చనినపో యమునాత్త గిరికేల నత్తినగురుబలుండ
వుణాభువంకలు గలచెడిను సాంతర్య తతిగాజేసినట్టి పావనవిలాసి
బవపుమార లోకంబు బ్రాపించెవైరిక సుతులదెచ్చిన జగన్నాతయస్తృ
సత్ప్రభావముకాఉకుసారాగమము ధరా స్థలిపెదెచ్చినట్టి ధన్యచరితు
దివ్యపురుష మవనుభావుడవు కృష్ణ దేవుడుండవనత [illegible]
దిగుల్లవేల 212

వ॥ అనిన ధర్మజుండిట్లనియె వత్సా దేవకీనందనుండు ఘటనాఘ
టనాసమర్థుండగుటనేని అంతుడుండగాని యప్పురుషోత్తముండు
జగదాప్తవారియగు కుంజేసి యెప్పటికని యేమిచేయుదుమింజెనా
యుష్మదీచ్చొయెట్టు వచ్చునననభీముండిట్లనియె 213

సీ॥ శ్రీకృష్ణుచే దరివాస్తల తురగము లాగడు రక్షించుమనల రక్షించునాడు
బకవైరిడంచా హిమాద్రిరశ్రీరథనుజుల తోడనె నిచించి త్రుంచునాడు
కాలకేయనివాతకవచాదిమహులు గ్రోదిజన్మమున జూదాడునాడు
కురుసభలో మహాత్తరభీతి గన్నప్పు పెద్దమానరక్షణసేయునాడు
యాజ్ఞసేనితోడన జన్మించినవాసంబు మనమువరపునాడు
తమున కుబేర అరచినాము విష్ణువెడలింగి కృష్ణదేవుతోడ దలచిన
మరాదె 214

ఆ॥ మనుజమాత్రులైన మనకు మాధవుడు కలడుగాని సమ
జగన్నాయకునకు నట్టి వేమికలుగ [illegible] పాత్రయుంచిన వారిచెంతను
జిత్రోపమేల సమకూడు 215

అని యిట్లు పాండవులనేకసంకల్పంబులానరింపుచుండ సమయంబు
నవారల తలంపెఱింగి యాజ్ఞసేని రుక్మిణీకాంతుని తనవ

వారికి
ప్రియంబున దానినించెన సతండు భక్తపరాధీనుండగావు 203
వ 16

కేదారగౌళ: త్రిశ్రజాతి

వచ్చెను జనార్దనుండు గజాస్యపురమునకు వేగ వ
చ్చెనుగ మచ్చిక పృథాసూను తెచ్చెను తలంచు ధనిని నచ్చు నానతనిని
తెరచ్చిన మునంబు తోగ వచ్చెగ బ్రాహ్మణ సనపద్మకాంతు పాదములతో
సుందరనగోపురంబులు తోరణములతో నిండారు [illegible] నందనము సమా
ముతో ~~[illegible]~~ సంపద్వైభవసుం
దరాంగంబుతో సుందరదనములతో మందగమనంబుతో సుందరో
దరముతో చెంగావిచీరముతో గ వచ్చెగ మాణిక్యముక్తాలనిగ్గాడు
వాలముతో ధగధగాయమాన [illegible] హారములతో వరభూషణా
దిరత్నవిభూషణములతో కరకాంకణభుజముతో శ్రీవత్సలాంఛనము
తో సిరులతో దివ్యపుష్పములతో సొగసుగు మాసుకులతో బాలభాస్క
రతుల్యదీప్తితో గ వచ్చెగ చామరములతో నిత్యస్తే ఘనములతో ముత్యాల
ములతో నాగముక్తములతో చంద్రకిరణములతో సింహాసనము ముల
తో సంగాజలములతో [illegible] ములతో దేవుడు గ వచ్చెగ దం
డమున వేంకటాఖ్యుండు దేవుడు తెలిసిన కండువునుంచినసుందరాన
లకలలాడుచున్న చెంచిత గుణమిండి ఘనమనస్సుతో సుందర [illegible]
డవరదుండు వృష్ణిండు ధర్మజుని గనగ వచ్చెనుగ 17

తోడి

వచ్చిన మాధవుని గని [illegible] పాండవులు వందనములు గావించి
చెచ్చెర నవరత్న పీఠమున నిడి సేవించి భజించి
తలచిన మాత్రాన వచ్చిన [illegible] నయమునంత నియోజింపక
దలవేగా [illegible] తగిన [illegible] బొజింపరే 18

వ గ అని వెండియు ధర్మజుండిట్లనియె (బ్ర)భూ నకలాండ నాయకుం
డనుండిననుడు [illegible] వాత్సల్యంబు చేత కుతులం బ్రోచుచుండు వని
యనేకవిధంబులను తలంచిన మధుసూదనుండు పాండవాగ్ర
జుం గాంచి రాజేంద్రా నన్నుందలంచిన కారణంబేమని ప్రశ్నిం
చినం బుండరీకాక్షునకు ధర్మజుండిట్లనియె నయ్యాదేవర

యథా స్వరాష్ట మతము

201 మాకొసఁగిన మహోపకారంబులకుఁ బ్రతిమి తివేదినన్న
నివార్యంబగుటచే వర్ణింపవలసినట్లుంటే నివేదనా
సుందర వచ్చి బంధువధపాతకం బన్వేషు ధర్మరాగంబుచే నిండు
ననిచె ప్పివాయెన దియాదిగా మనః క్షోభంబు గల్గియున్నారి
దీనేటి వేళునట్లు కటాక్షింపవలయుననిన గోవిందుఁ డిట్లనియె 19

చక్రవాకము. రూపక తాళము.

ఫల విచారము భూపాల చంద్రమా గయేలగ
వాలాయము ధర్మము నవేశమందుండఁగ వైరులనాలంబునఁ
మూర్ఖ్యనియనుజులతోడైయుండఁగగనేలగ సురు భీష్మాదులగ
ల్పుట్లు రాకల్పైన గాంధారులు దురమున జంపుటకంటెన్న, భరమా
దు స్వరమాయిది గయేలగ సింధురములఁ బోలుజరాసంధాదుల
వధించితివనన్న బంధుర గతి రాజసూయపరిసమాప్తినొందింప
వే గయేలగ మానక వేంకటదాసునివిధేయత్వంబులు దాలించి పూ
నిక తోరక్షించెదనని వాఁడున్నయుండఁగనేలగ 20

వ॥ అని ధర్మరాజునస్గ్గించి యాగాశ్వంబును దెచ్చుటకై భీమునకు
తాసవాంబు [illegible] గల్పింపనెంచి యతనితో నిట్లనియె 21

ఉ॥ బంధుర తేజముప్పతిల, బాహుబలంబున రేగి మున్ జరా
సంధ వాదంబు కేచకుల, సంగరరంగమున న్వధించి
ర్వాంధులధార్తరాష్ట్రులన, పార్వతి పుత్రు పురంబుఁ జేర్చి ది
క్సింధురమో యనంగ విలసిల్లితి వార్యులు సన్నుతింపఁగ 22

క॥ నీ భుజబలమునఁ గాదే యీ భయమును లేక మంటి మింతవఱకు
నానా భూపాలురు మెచ్చెడు వైభవమునఁ బోయి తెమ్మా వా
ద్యమునననిన్నగ 23

వ॥ అశ్వస్నంబులకు భీమసేనుం డమ దానందకందళితహృదయా
రవిందుండై హరికి నమస్కరించి యిట్లనియె 24

శ్రీరాగము. మిశ్రజాతి

శ్రీసతీహృదయేశ్వరా ॥ పరమేశకేశవ ॥ శ్రీస ॥ నసహా

పుత్రకామేష్టిసము. వచనము
యమునిచే సవతున్నలఁగొని సేఁజెందఁగఁజేసి తనివములనొసఁగి
చారాఁ వెనుకటి విధంబున చాంద్రాయణంబు నాచరించి
మునకు లక్ష్మణ సమేతులై రాఘవ శరాసనము పూనిన జానకీ నవమాలిక
త్రిసగ పాదజ నిర్మల వస్త్రయుక్తులై వీరుడు రాముడు చేఁగల్పకము తన్నతి
పూజెడి పుణ్యజనులకు వరము నొసంగి యాగము నిర్వర్తించె
వరరత్నాంబర భూషణ ముఖ్యంబులు కరుణించి యముని శాంతి
తో నా యగ్నిహోత్రగృహంబున కేగి చెలంగె నిరుపమంబుగా
బుద్ధి చూపి సుమనస సుమాలికల ప్రసన్నత తిలకించి
గరి వీరు నవదను జాన్కీనాథ యమముగ చెలంగ జేసి సుక
రమేశ్వర విభుంబు చెల్వొందెలంగ జేయుమంగళము రా
రి పారాయణ తిరుగ త్రిసతిరు 25
వ. అని యిట్లు జానకీ విధంబులఁగొనియాడి తన యొడి బాలు
ప్రసరించిన బల కుశ త్రయముం పూర్ణముని లవనేత
నా నెరిగించి జయంబుగొను మని యాశీర్వదించి ధర్మజుని
నొంచి రాజేంద్రుఁడు సాకేత పురంబునకేగి సకుటుంబ సపరివా
రంబుగా మరల వచ్చెదనని పలికె [redacted] కను
లార్పుండరిగిన పిమ్మట నా శుభముల వివాహంబునకు జానకీ
పుత్ర రాసనంబు వహించి భూముండు ఘటోత్కచ పుత్రులంపుమేఘ
వర్ణుని కర్ణసూనుండు వృషకేతుని సహాయంబుగాని బయలుదే
రి రాముండు యజ్ఞ మంటపంబున భద్ర వతీ పురంబు
దాసి రామచంద్ర రథ రత్నంబులు నుద్యానవనంబున నివసిం
చి పంచియుండి రంభ్య వసరంబున నటు దెసలంగలయఁజూచి
మేఘవర్ణుండు వడిముడి తోనిట్లనియె 26

తోడిరాగము. ఆదితాళము.

మరుద్వత తనయా ఘనగుణగణానిలయా గమరుధ
రాస్థలము చిత్తరంజకరుగఁగాఁ ధరాధరములుగాని చెల్లెనిలఁగాఁ సు
రాసురులు విస్మయంబందఁ దివ్యరాజ్యము వహించెను తలర్పు

యుధిష్ఠిరాశ్వమేధము.

206 రాగంబులేచె రాజపథమున గమరుద్ధవగ సహాగతిజవం
బుదెప్పు హార్వముల్ లుఠిప్పకరినిభ మదద్విరదములు, గదాపాణు
లగు పదాతిజనములున దల్పు పదవార్తల్ ప్రచ్చుచుండెరిగవ
రుగ నరేంద్ర యాగాశ్వరత్నములు (గాంచిన రాదమ్మ వేంకటా
ఖ్యనేవెడు, సరోజాక్షుండావరించు నీయెటు స్మరించు నీగదగ
మరుగ 27

వ. అశ్వరత్నంబు లకుల్లసిల్లక వృకోదరుం డిట్లనియె 28

క. పలికెతి మహారుషోమ్ములు తలవకె ధర్మజుని దడ వృథా
సభలోనేం గలజనములాలకింపఁగ నెల మింగార్గంబు
దర్పకెటు బోవనగుణ 29

సీ. శాస్త్రంబులను మునిస్థలము నేసి సభలోఁ బ్రసంగింపలేని మురుని బ్రోద్భ
భాగీరథీ సమీపము చేరి మున్నున్న, మాచరింపఁగలేని నీచు భంగి
దేశికుండు దరిబోధించిన వేదాంత, విషయము విస్మృతిఁ గన్నవిప్రునట్లు
జనియించుటాది చచ్చినదా ఉవారి పద్దాల్బ్లములుగా ల్పనిమ్నజనునిమా
రామకథ భాగవతము భారతము కృష్ణగీతలు పఠింపకయునా
లకింపలేని పామరుని గతి నైతిఁ జుమీ మహాశ్వ విషయమ
ఉఁగని కతమున వేరులాఁ ర 30

వ. అనిభీముల వడఁచుండు వడిముడితో వృషకేతనుం డిట్లనియె 31

సీ. ఆర్జించినావు మహోత్కృండనెడు కీర్తి, సర్వవిషంబు చేఁజావకుండఁ
బ్రాపించితివి శూరవరుఁడన్న ఖ్యాతి, లవిజరాసంధాది ఖలురఁ గూల్చి
పొందినాడవు దివ్యపురుషుండనుయశస్సు, సౌగంధికాఖ్యపుష్పంబుఁ దెచ్చి
నెఱ వేర్చినాఁడ వెన్నంబు ప్రతిజ్ఞలు రాజ రాజాదిఘనుల బోరసమయించి
దేవనాథు భంగిఁదేఁ అనిభాగంబు లనుభవించినాఁడ వప్పుడెల్ల నిన్ను బ్రో
చినట్టి నేరజ [illegible] లోచనుం డిపుడు లేడె హాయ మునయ
మనె 31

తోవెంర

అని యిటులాలోచించి మునుపు రమ్యంబౌ బాహుని (సొత్తి)
వినయము తో ధ్యానించి రక్షరము లువశీ ఘాలముప (జేసి)
హరిన్యాససలపెసుప వస్త్రయోగారోహణా మున్నిరిక్
సరగున్ (దొ(హ బలదవర్ష (ఈ, రోగాంబునసన వడి మాడెనెక్ 32

హెందుస్తానితోడి 1 — ఆదితాళము

తాతా చూడుమా 1 యా వస్త్రమున్న యాగార్ధం
బుసు(గదా తాతా 1 భూతలమున (బడుమూ యా పసుండ(, దో తెంరు
చుసున్న దెంత చిత్రము, వోతెల్లని వస్త్రంబులు గలవు జూచి వేలుబ
లువత్తి సామగు తాతా తాతా 1 తళ తళత్తసు కాంతులల్ల సెల్లంగ వెలిచిపు
ష్పటలంబందు (జెలరించు నేక, తెలానిగొని వత్తురా వునమాన్
బలా ధనసెలవివేలెంగరుణా (గదా తాతా 1 పటు ప్రమ వృక్షంబున్ననే
లువారి, కటూను మునరశి టిపన రక్షప్పుటక్ వా యువ్వ ఘుటక్ మని
మిమిత్తటంపు సెలన నటించు జము హారచైత్రే ష్ట (గదా తాతా 1 33

ఆ 1 అనిన భీమసేను (దాలించి పెసివాం(డు) వైననిన్నూ(
బొరికనిచి వేడ్క 1 నినుసూడ వస్త్రసెయున్న న వివయు ఫ్లాలయు
డువేల్లై (గ లువమోక్షి 1 34

తే 1 పెద్దలని మిమ్మునయాచింప (బిటికి మంచు 1 మా ఆపోయంగద
గ వెయునుచును బహువిధములు (బ్రార్థించి సెలవొంది తక్షణా
మున 1 మేఘ వర్ణుండు పరసిన మాదికుఖిరె 1 35

త్రోవెంర

సైన్న మధ్యమున వస్త్రసత్తిమ షాసంధవంబునాగి(బెట్టి
ధన్యు(డు వదని సురలు మెచ్చగా (దనమూ(పునందు (బెట్టి
అనాయాసముగ (దెచ్చి సెవయులన్నట్టి చాటు బంధించి
కను చుండు దనుచు విరోధిసనకు(ఈ) ష్మాలు వేలంఘించి
నిలిచిన (దత్ను నమలు వృకోదరుని పాత్రుని మ్మాల(గాంచి
బాణ వెచ్చి సైంధవ చోరుండని పరస్పరము భాషించి

యుధిష్ఠిరాశ్వమేధము.

208 పరిఘలు బల్లెంబులు శూలంబులు బాణములు ప్రయోగిం
పరిహాసము గావింపుచు భీముని పౌత్రుఁ డిట్లని వచించెన్ 36

కన్నడరాగము - చతురశ్ర జాతి

సైనికులారా గ సంధింపుడు మీ సాధనంబులను గ సైని
నానావిధ సాధనంబులాగి సాగ్రైనే సినసిసికాను దండముల్
సూనస్యంబకంబుల గతిఁ దాల్పఁగా నివహింపను దినత్వం
బును గ సైనిగ పరగ మీరు నాపై సంధించెదు, ధురినాయుధము
లు విరిమల్లియలై, పరిఘాయుధములు బావమాలెఁ దూలై, కరవా
లంబులు కన్నతం ములై, పరశ్వధంబులు బంధుజనములై, శర
నికరంబులు స్వసవాదరులై, పురుశల్యంబులు పుత్రసమలై ముద్గర
కుంతానీకము సద్భకులై, వారిందాఁకి మచ్ఛరీరంబులోఁ జొరంబడవు
వేంకటాఖ్యనేలెడు, మురాంతకనికరంబునానే విధి గ సైనిగ 36

వ॥ అని వీరాలాపంబులాడె. 37

సీ॥ సూఱ్ఱమవసలాక్ష మాయు వచ్చినరాత్రి, భంగి దిక్కుల నిరుల్ ప్రబలఁ జేసి
కమలాసనాండభాండములు వ్రక్కలుగాఁగ, నిర్ఘాతపాతముల్ నిగుడఁ జేసి
మెలఁగుచూపఱకనుల్ మిఱుమిట్లుగొలుపంగ, శంపాలతల విస్తరింపఁ జేసి
సకలస్థలములందు సందు వోవకయుండఁ, జేమ నెత్తురు మవర్షలెలు కురిసి
రమనికలఁ జంపి తేజీలఁ జేనుఁగులుగఁ ఱ్జేసి వాల్బులమిలుగుల్నెసీభూ
షణములు గా డుగులు వర చామరములు రథము లెల్లబొ
డి పొడి సేసె బ్బులిడుండు గ 38

శూని నివృత్తము.

అంతట సూరులవారేయని పౌక్షీమహాత్రర మాయల దించి పోఁడం
బాంతక పౌత్రున పాంక్రుతి మానిచియంబర రత్నని భాస్త్రుచయా
క్రాంతశరీరుని గానానరించిన గాయవయులంగని దస్సిన న
త్యంత బలుండగు నా వృషకేతను డాదట అన్నా నిభీమునితోన్ 39

పంచచామరము.

బలాఢ్యులై చెలంగునీదు పౌత్రుఁ డద్వితీయసే
నలోనఁ (జొచ్చి) పోరి డస్సి, నాఁడు నాఁడు నాజ్ఞనే
పతెంబు మాయనంగ మెచ్చి వాయుజాండు పొమ్మనం
గలాఘవంబు మాం అనెగి, తన్న సూనుఁ డుత్సుఁ (డై) 40

వగ పరిపంథి సైన్యంబులకు అతికి మేఘ వర్ష్యంగాఁ గెవించిత్రు మంబుఁ దీ
ర్పుకామ్యా నివచించి యభిజ్ఞ ధనుం(డై) శంజైనరవంబు విస్ఫులంబిక్కటిల్లనాశి
విషోపమంబులగు శిలీముఖంబులు పుంఖానుపుంఖంబులుగాఁ బ్రయోగిం
చి సారథిరథనరథికేనకేతుసమన్వితంబుగాఁ చతురంగంబులను సాదియుక్తం
బుగా గంధర్వంబులనాథోత్సాహితంబుగా గంధసింధురంబులను ఛత్రచా
మరమండనసంయుతంబుగా నానా విధయోధులను రూపుమాపి సవ్య
షకేతుని ముందఱ నిల్వంజాలక హతశేషబలంబు వెగి యెటి వనాశ్వనమ
యెావిష్ఠషయంబె అంగించిననతండు మండి పడిచ వాబకవరూధినియు
క్తుండై మమారుండగు సువేగునింగూడి సంగరరంగంబు డాసి మృతచ
మూకళేబరంబులు నిరీక్షించి కోలాయ మానమానసుండై వానసూను
నితో నిల్లని యెనోరి మానవాధమా నీరావ్వరాబూ షాపొండి త్వంబెఱుం
గనివానితోఁ దత్వవాదంబు సేయఁ గూడనితి ఉంగున నికులీ సత్త్వం
బెఱుంగక నీతో యుద్ధంబు సల్పరాదు నీవెవ్వండవో యెఱింగింపుమ
నిన వృష ధ్వజుండిట్లనియె ॥ 41

సెయోగీరాగము. త్రిశ్రజాతి

మన్నదాఁ వివరింతు ॥ ననుఁ గన్నవారల జాతి మున్నట్టివి
ఖ్యాతి ॥ మన్న ॥ నిన్నుఁ బోలిన భూమిభృన్నరవరముల చేఁ, బన్నలుగా
నిగా పుజ సన్నమునబ్బిన గాదె సన్నని చెలికాని యన్నచిక్కను రారి ॥ మన్న ॥
తె లిసిక్క వెలిచెట్టు, వెలయు నిమల మిన్నుగల వేల్పుయాచింపఁ దాలు
గకుండఁగ (జన్మ వెలిచియిచ్చిన దాత వలనఁ బుట్టిన వాఁడ ॥ మన్న ॥
గాలి వెంకటు దాసు నేలు శ్రీవేంకటుగోపాలుఁ గొల్చెదు గొంతిచూలి
భూపాలుఁడే నా దురవాలు జన్మమున ర్పు, నాలోచించి పంచెనన్ను

యుధిష్ఠిరాశ్వమేధము.

ముక్తవర్ణాని ॥ మమర్దహ ॥42

210

తోమర

అని నేర్చి విని యౌవనాశ్వభూపు పట్టందుం గోత్రిత యమునస్
సునిశిత శరముల వృష్టికేతుండు ఖచ్చుగ పానించాడి చేసెన్
వెంటనే భూపుడు ఘోర శరంబులు వేనవేలు సంధించెన్
మండు మాయ వాలముల గర్జిత మొప్పురు వానిని ద్రుంచెన్

ఆ॥ ఇట్లు పోరానర్చియు నసూతి సూనుండు। యౌవనాశ్వ సైంధవా 43
శ్రీమాం ఁదే। నైదు బాణములు నియంత పైఁ బ్రాపిరి। కోల వేసిన్నపునిఁ
గొట్టెంటు ॥44

ఆ॥ అంతన స్వారంతుఁ దాక్షురస్ప మొందిరా। ధీయసు తుని గాంచి నీయ
మొఘు। బాణ వృష్టి కార్ప వాపుడు ప్రసూతి తంవఁ గవచ్చుఁ। గాని నిబ్బ
మున్ కడియ యనుచు ॥45

తే॥ వింటు సంధించినడెఁ బిచే గంటి కోల। నేయనదారెఁ గి పుష్పకేతుఁ
డేయు బాణా। పటుతరూప అఁ జేసి యబ్బులని మూర్ఛఁ జెందఁ
జేసిన భీముఁ డాచంద మొగని ॥45

తోమర

గదాయుధము గొని పరిపంథి చమూ కదంబము పైకి తెంచి
గదాగ్రజుని మృదుపదాంభోజములు గాఢ భక్తి వినుతించి

వ్యగ్రమటియు మాధవ దధి మథనంబు నందురు మఱి శరశిలోచ్చయం
బున రణి మరుస్యందనుండు సమర విహారంబు సల్పెన మయంబ
నఁ బ్రీనుంగులజు నెనుంగులు నశ్వులు తెగిన గుఱ్ఱంబులు పదిరెండువా
యువ నరదంబులు జీవంబువే ద్వేషావటెంద్రు చిదుర పర్వైనపదా
తులు మెదనింగూ విదసాదినే కరంబులు వెల్లువలైన నల్లలు పూజే
భవించు నసంబుడుం గతి నిభంయ కరం బ్రెదయుప్పు [illegible] సంగరరంగంబు
న భూతప్రేత పిశాచ శాకినీ డాకినీ కూశ్మాండాది గ్రహంబులు
మాంస మేదో రుధిరంబులచేఁ దృప్తిఁ గాంచి స్వేచ్ఛా విహారంబు

ప్రథమాశ్వాసము.   శాంతన

సల్పుచుండెనయ్యవసరంబున యౌవనాశ్వపుత్త్రుండ
గు సువేగుండు సువేగుండై కదిసి మారుతికిట్లనియె 46

మత్తకోకిల? జాలవిశాలము

[మత్తకోకిల]

నిలు నిలు మము [illegible] నెటు పోయెదు, బలాధికుం
డనంచు చూపి పదుమింకను గనిలు విరటుని యుంట వంటల
వనిచెరపులతిని జరియింపకు కురమున్నను జను దెంచితిని
నిలుగ సుకరంబుగ వధింపగ చెచుడ గానునా బుద్ధిగాను
బలమాత్రఘుని పట్టినగా మూగ నిలుగ వేంకటాబ్బ వరమొండగు వెన్న
నిర్వపను సంకటమొందవనే నన్ను నిలోజించ జేయుదుసుగ నిలుగ 47

[illegible] వగలనవధమొందెన్ననియెగ 48

ఈగ వంటలు వాడనంచు గర్వంబున నన్నగతాకొచెసిన
బంటుతనంబు జూపితివి పాటవనిల్వమొపోరనంచుము
న్నంటితె ఉరగుసంగి సుకన్యకానిభూరి గదాయుధంబుతో
మ్రింటుగ నేసె నేసినను రాఘవసూను డచ్చాల కేస్నయుటె 49

వగ మరల దానును గదాయుధంబు ధరించి వడిమొడనేసిన నయ్యరువు వృక్షస్వా
పసర్పంబులుగా దిరుగుచు బ్రతాస్నిలేదవాదస్ఫులగుచునా క్షవిషంబులచేగా
గిరోజ్వాల షండంబులపక్షిదిపుండాలంబులకిత్రిపింగద్వ్యష్టలభాతిబొ
కస్వరజ్ఞయేచ్ఛలంబినంగుచుండిరయ్యవసరంబున వృషకేతనుండుమూ
ర్ఛదేరి తేచిప్రచండకోదండంబు లెలంగెలనందుకొని శింజినీటంకారధ్వ
ని గావించి యౌవనాశ్వని శరాసనంబు ఖండించి కాయంబులందుని
మిసూతుండకటా యియుక్క ఘోరకిలిముఖంబు సంధింపవ బ్రహ్మాస్త్రంబుచే
యౌవనాశ్వుం దరదంబునందారగ నప్పుడుకాదనసూనుండు తనమనం
బునందక్కటాయిన్నెలయెనింజంపిస [illegible] వనాశ్వంబు నుగాని పోయిన ధర్మ
నందనుండు కోపించునో యనిచింతించి శతాంగంబు నరిగి యౌవనా
శ్వని తేవనెత్తి మారుత్సుండ చెట్టు సైతో నుపచారంబులానరించిన నయ్యా
మాారుండు తేచి వృషధ్వజుని గాంగిలించి స్తుతించెనంతలో సువేగుం
డు రణంబు చాలించి నటు పెమ్మట యౌవనాశ్వుండు వృకోదరత. [illegible]

యుధిష్ఠిరాశ్వమేధము.

సమేఘవర్ణులతో నర్తవాంఛానర్చి) వారిని భూజిన
వానాగులచే సత్కరించి మంత్రి భటసామంత పుత్ర మిత్ర కళత్ర
ములతోఁ గూడి హస్తిపురంబునకరిగి యాగాశ్వంబును ధర్మజు
నకు సమర్పించి తనను మతినున్న తాపసంబునం గూర్చుండి తన
పరిసభాస్థలంబునం దజాతశత్రునితో యాగవసంతుండిట్ల
నియెక్క 50

సీ॥ విప్రవసుకైవడి మండిపడి మేఘవర్ణుండు మునలఁగూరిచి వార్షమునుపోరిచె
దరువాత నిష్పధవఁ బూఁడుసవోయుఁడు, వచ్చినాఁ సేనల మచ్చుమూఁపెఁ
దనయుండుడు స్వనాఁ దనిరఁగిచ్చి ముండు చతురంగబలముల సమునఁజేసె
మాక్షుచేసెం దనమ్మూనఁగూరియున్న నన్నత్రినాననజూఁ దలమాఁబూఁచె
హాయమూఁదె వాఁడనిని పంచినట్టి, ముప్ప। రుగ్రసూరులు వారితో
నిగ్రహించి। చేయవలసినదంతయుఁ జేసి రెమోఁడె। యిటులవచ్చి
నవాఁతప్పు లెన్నవలదు ॥ 51

ధర్మరాజయస్వవనీశునకిట్లనియె ॥ 52

ఆ॥ రాజధర్మ వఱానిరణా మొనరించి యు। భవరపాయంబు తోడనరు
సు దెంచి। నట్టి నిన్నుఁ దప్పు వట్టు వాఁడెవ్వఁడు నే। వంటిబాంధవుం
డు వసుధఁ గలఁడె ॥ 53

తే॥ అనిను తింపుచుఁ గౌఁగిం టునదియిసాఁరఁ విం చి కొన్నిదినములుసుఖిం
చియుక్క। నాఁడు ధర్మసుతూండునాఁ నాజనములఁ। దమ్మూలనుఁగూ
డి వెడలియు తొ్సవాఁ మఖ ॥ 54

తోమార

సరిత్సరోవరములు బహు విధ దేశములు తీర్థములు దాఁటి
సరసిజాక్షుని వినుతిఁ జేయుచు నజాతశత్రుఁ డతి భాటి
వతిమలఁ జేరి స్వకీయులైన జనవర్గము తోనాక చోటన్
నిలిచి నిధింగనూటెట్లో యనిగ్గానినాందరం దవపూఁటన్ ॥ 55

సీ॥ నరివర్ణములాగల్వనను కూలమఖకాల్ల దండమోఁయ[illegible]సనాష్పు దండమూని
రాజీవబంధునిరాకరించె డుకాంతి, సహితంబు లై రెమొప్పు జడలుదాల్చి)

ప్రాబల్యాలను దేలుపరచి యుద్ధంబున స్వైరి సైన్యంబుల చెదరజేసిన విరాటి
శీలంపురంబు నేనగనిగలాడు పుణ్యగాధ జనాంబరము వేదిబ్రోచి।
శాంతి తేజము తపము నారాధ్యము తోగ విరాటిధాకారమున వచ్చె
నే నెమియనుచు। జూ[illegible] కనుగొని పూజింపు [illegible] వ్యాసుండు తోడ చె। వివిజన
స్థిభూతిని పాండవుల దరాల్పె 56

తేటగీతి

అట్లు వచ్చిన వ్యాసుని పాండవులు తాము సేవింపనగాంచెద
దయతో నేర్ల వలువబోధించి మోదమ్మును తోగా వినిపెదె 57

మోహనరాగము. ఆదితాళము.

మునిచంద్రమా గమోశ్చర్యగమునిగ నినుగాంచిన తోడ
నే పావనమైయెను గద మాలోచనమూ వెల్లగ మునిగ పారిజాతమూచే
యుండెనుచుమును మాధ్యస్థమా టవని ధనములనే యుగ్గి తిరుమదించి
తివెంచుటగలదో వరనిధానము జెగింప వలయుగ మునిగ పసరిక
నేంకటా ఇనునిం బ్రోచిన తేసమ్ముండునవాప విలాసంబులు చేసిలా
కములనివేయగని దర్శనము నవే దిచ్చుటను గ మునిగ 58

వ. అని నుతింపగల వ్యాసుండు పాండవులనాశీర్వదించియా
రాత్రి వారలను పవాసముంచి రెండవనాటి సూర్యోదయమున ఆలంబు
నగాల్యంబులు నిర్వర్తించిన పిమ్మట బ్రహ్మకథలెల్ల సహితుండైన
శివుని బూజించి మూండవానాడు మలయచేసి తబలిగా వెం
చి మరు తమ్మునిని సదన ప్రవేశంబు త్రివ్వించిన 59

తే. ఆనిధానమందు వాటకము యమునా। మునలములును దండములును
ఖడ్గ। బింద తెన్నారాని పేరులు సెజ్జలు। రాసులతిగాగడియుం
డెగ 60

వ. అట్లు పిమ్మట వ్యాసుండంతర్ధానంబు సేయుటయు పాండవులతోన
నందంబున సర్వపతేయంబును సాధ్వీనమూచే సికొని 261

చం. గజములమీద బాగ్ధనిత్రయము మీద మవొంగ ఖోటక
వ్రజముల మీద భూరిరథవారము మీదను భారవాహబులై

214 జనులమోదమొంద దైత్యుల ఘనంబుల తోడఁ యుద్ధమున మాధవుడే
గజిబిజి లేక కాసెం పరిగోవర్ధనగిరి వర్షముచేనము దరి మొల్లలన్ 62

మ౹౹ పరిసమాచారించి తప్పులుంచక యెటు జూచెరు లచ్చె నాధుని కుంతులేల
బుద్ధి చింతించి సతి రామానీ భక్తుల నుబలరామ పశులంగూడి నేవ
రంబున కరిని గాంధారి దేవతల రెండు ఎప్పుడు లను పెనానించి కుంతి కేను
సర్వవిజయాన్ని మెరుగొంగెరించి యుధిష్ఠిరుని సింహాసనము చేసి కరం
బులు ముకుళించి యుండెనాయె ॥63

ఉ౹౹ లోకము లుద్ధరించుటకు లోకము నరుగుదాన వా
నీకములన్ వధించుటకు నిర్మలచిత్తుల నాదరింపను
శ్రీకృతిఁ బాదాంఘ్రి సరోజములాశ్రయించువా
రికి సుఖంబుఁ జెందరు, వేడ్క సుజ్ఞానము నొసంగు చేసెదరా 64

ఉ౹౹ చేసిన చేతలేవరలఁ జేయుచు రాత్రులు నిద్రవోయి బో
నేసిన యన్నమే తినుచుఁ జెప్పిన మాటలె చాటి చెప్పుచున్
వేసవి వెన్నెలాగతుల వేయుచు నిన్ను భజింపలేని దు
ష్టాసుర చిత్తులొందరుచు, దయ్యపు కొంపలు ఉన్నె కోపతే 65

చ౹౹ నరకుఁడు చైద్యుఁడవ్వ నఘనాథుఁడు కంసుఁడు పౌండ్రకాఖ్యచే
బరిగుణములుండు వారసుఁడను, పాపుడనయ్య వసుంధరాధిభా
సురుఁడు సుధామనుండనుచుఁ జల్లనఁ జూచుటఁ గాదె సాంత్వము
దరియనిశమున్ నీవు విడిచి, దేవను తాంఘ్రి సరోజ కేశవా ॥66

చ౹౹ ఘనులకు సంజయోద్ధవులకే భక్తనరాధులగోపికా
జనములు నందవల్లవుఁడు, శాంతనవుండు యశోదకుబ్జ పు
త్రనయులు వృష్ణివంశులు సుదాముడు చేలురు తావకాంఘ్రి పూ
జనములు నర్చించి భోగము యశస్సులు గాంచిరి గాదె మాధవా 67

తే౹౹ ముందరాఁ బోవు యుగములయందున్నన। నిన్ను దూషించువా
రలు నీచులగుచుఁ। జెందరు దుఃఖములను యందు భకి। గలుగ
వేత్తలు సామములు నారదపుడు॥ 68

ప్రథమాశ్వాసము. వారకథ

తోవార

అని జనార్దనుని(గుంతి భక్తిగల దైవ దేవు సుందరగను
వినుతశీలు(డగుచు మాళునాన్నని విరాటుపుత్రిక కనెను
పుట్టిన పుత్త్రుడు విగతజీవు(డై భూమిమీద(బడినంతక్
పట్టరాని తమకంబున(బాండవభామినులా తనిచెంతక్ 69

వ॥ చేరి యిట్లని దుఃఖించిరి 270

సీ॥ అభిమన్యు సన్నిధి కరిగ(బొ తు(గుండెల్లు, జీవింతునని వాసుదేవభగిని
నిను(గాంచి దుఃఖంబు వదనయుంతునను వాంఛ, వినరించెదనాటికనుచు(గుంతి
జఠరమందుననిన్న సమయుంచు తుకుపుత్త్ర, వెబూడగా సెననుచు వరటుకుమార
నిశ్చైన(గాంచి నాకున్న దుఃఖమంతు, వసుకొంటిననుచునయాజ్ఞసేని
హేమనిరికేత్రువమునకునై యెగినట్టి। పాండవులనట్లుసేరియుపార్థుడువా
శ్రీ। వినిసహింతురయనుచు(డక్కి సనెలంత। లట్టినే శవ దరి(జేరి యిట్లు
లనిరి॥ 71

సావేరిరాగము. ఆదితాళము

బ్రతికింపుమా బాలుని(గనుకృష్ణ నేడు ॥బ్రతి॥ పతిపావ
నాశ్రితజనావనా, సితకరవదనా కృష్ణ తనుజాసదనా ॥బ్రతి॥ యము
లోకము(జేరినగురుపుత్రుని మిషము లో(దెచ్చియిచ్చినావాక, సమయ
మిదే వైదికనందనవ్రజము ను(దేవే పరలోకమునకనిగి ॥బ్రతి॥ వేంకటా
ఖిలవరదవిభువత్తులు, సంకటములపాలగుటన్యాయమా, శంక
మాని తాల(గింపుమా పదకలంకరహితమానాంకజనక వే ॥బ్రతి॥ 72

వ॥ వెండియు నత్తిసుత్తర పుత్రకళేబరంబు జనార్దనుని ముం
దు(బడవైచి యేడ్చుచు నిట్లనియె 273

మ॥ అరవిందాసనవామదేవముఖ స్వర్వాసిత్వసంఘంబు లే
సరసీజాక్షుప ~~[illegible]~~ దాంబుజంబులకుజ్ఞప్తంబుకాన మస్సులేవారిం
బారి(గావింపుచుగాథభక్తియుతులై పూజింతురవ్వేల్పు ని
దరి(జేరంగ జాఫ్వరానద్ది దియా భక్తంబు సుజన్మనిక్ 274

ఆ॥ ఇట్లు దుఃఖమొందు నిందివరాక్షుల। వెన్న(డూఱడించి వెల(దులా
రా నేను గలుగ దుఃఖమూ నేనేటికె బ్రతి। కింతు బాలుననుచు నిట్లు

216 లనియు ॥ 75

బిలహరిరాగము. ఏకతాళము.

సజీవుఁడను గారగ బాలుఁడు ॥ సజీ ॥ అజాదిసురవ
రులవారయనఁగ సర్వజీవులచ్చెరువుఁ జెందియుండఁగ ॥ సజీ ॥ శిర
ఛిన్నైన విరాటతనూజైన యుత్తరాగర్భమందు చేటు [illegible] ॥ సజీ ॥
స్వేతవర్ణమైన బ్రహ్మాస్త్రమున కాల్చఁబడ్డ శిశువుని దర్శనముచే పునితమౌ
మొవ్వ వేంకటాచలపతి నన్ను సర్వమునుఁ జూచుటనిక్కమైన ॥ సజీ ॥ 76

తోహార

అని కృష్ణుఁడు శాబ్దిఁజేయు బాలుండంతలోన జీవించెన్
గనుఁగొని కౌరవరాం త్రాచయమును కౌఁగిట్టి సంతోషించెన్ 77

వర ఇట్లుల ఆనందించి కుంతీసుభద్రా ద్రౌపది సత్రరాజితాంతలు
శ్రీకృష్ణ ప్రభావంబు వేనోళ్లంగాని యుండె తత్ యానిర్ణకునకుఁబ
రీక్షిత్తు నామకరణంబాసర్చి రుక్మిణి సత్యభామాదులంబూజిం
చి వారికలతో దంపుడి సుఖాంబుండిరంతఁగతిపయ దినంబుల
కు హరి గరిననగరంబుఁజేరి సువర్ణంబు బాకసంబులనింపి పరిష్కృత్
గనియానందించినంద నందనుని సుందరపదారవిందంబులకు
వందనశతంబులర్పించి యప్పురుషోత్తమునకిట్లనిరి ॥ 78

సురటరాగము. త్రిశ్రజాతి

దేవకీతనయా ॥ దేవాదిదేవయా ॥ దేవకీ ॥ దేవలక
టాక్షమున నీ వపువులందు మాయజీవములునిల్పియున్నావగలఁ
జూచితివి ॥ దేవ ॥ శరముచే బ్రహ్మశరముచే యమావతమంతరముచే
వనవాసభరముచే శాస్త్రవార్త్రరముచే ఘోర సంగరముచేఁ గుంతునా
దరసి రక్షించితివి ॥ దేవకీ ॥ రాజ్యము నిమిత్తమే మెక్కడి కోపావేశవిక
రాళి వచ్చి వగఁజిక్కిన నేలంతలఁ దెలుస్తున్నను జూచితివి దెక్కడి దయా
రసము ॥ దేవకీ ॥ దయగల్గి వేంకటావాశ్రయుని రక్షించుసతి వాయ
మహా ఆరంభ నిర్ణయములు గావించి మాభయములనడంపు మో ॥ దేవకీ ॥
79

ప్రథమాశ్వాసము. పాఠకథ

వ౧. అని ముతించిన పాండవుల ననుగ్రహించి శ్రీకృష్ణుండును 217

కుటుంబముగా గజనగరంబున వసించియుండ నింతలో శ్రీచైత్రశుద్ధ

పౌర్ణమాస్య నెప్పటియటు ధర్మనందనుండు సోమవంశ పావనుండుగాను

వసించి జపవేళా మహానాథులగాఁ బిలిపించి యథావిధిఁ బూజించి

యజ్ఞాంగ ద్రవ్యంబుల నలంకరించి స్వకీయ చిరు దాఁచిన తెచ్చెనను

సౌభాగ్యవతులలాటంబునఁ బంధించి తదీయరక్షాకుముకురం

టించా మానుటయు నన్నవేదమున వయంబుదుండు ధర్మజాతులకుఁ

బ్రాహ్మణంబుల నాచరించి మఘుసూదనుని సంపదభాంగ్యంబు

లఁదకుఁ గొరటంబులో నవ్వంతసంబుల నాచరించి తగా నెర్వదేంబు

లుగైకొని ప్రద్యుమ్న వృషకేతనానుసాల్వ యాదవనాస్యలఁ జూప

లగానంగీకరించి యనేకచమూసమూహంబులతోఁ బ్రయాణం

బొనర్చెను. నటుపిమ్మట నంతయుననుకౌన్నిదేశంబులు గడచి మహా

మాహిష్మతీపురంబున కుంజని బావిస్పర్ధనంబున నేయుచుండె

నయ్యవసరంబున 80

రాజ

నీలధ్వజవృత్తాంతము

తేవెర

ఆవనమండునమా హిష్మతినాథాత్మజుఁడు ప్రవీరుండు

భావజవశుఁడై స్త్రీల కెంపుచుండె భార్యలతో డేనాట్యుండు

అప్పుడు నిడితర్గ్యజ్ఞయాగాశ్వమునప్పుచూచి వెంటించి

పట్టిగట్టి నిలఁబడె సేనలతో భార్గవుని స్వప్రతి కెంబించి

శితరొమచటఁ గలవారుని వెదకుచు ప్రవేశించి దర్శించి

వతిచెంతఁ గల ప్రవీరుతోనని నిధము నఁబెట్టనుపాంచి 81

అధికారాగము. త్రిశ్రజాతి

విడువరాసవనాంశ్వంబును గవిడుగు కడిఁ బిమగంథుకవ్వ

డివేచ్చు దని వెంబడిఁ గావఁబూనిమం, దు డుకులూచె యమ్మలుమా

ని గవిడుగు దదిఁ బెట్టిన వారఁడు తెఱఁగంటి దారయ్యున్న గాని విడిచి

పెట్టుఁ గానా పదిస్త్రీ డిగ విడుగు తనశక్తి పరశక్తి తలఁప కాయో

[illegible]

218 ధనం బాసరించుచు మహాకోన్నతాంతరుని సాఖ్యంబుగ విష్ణు
మెయ్య వేంకట దాసున వ్రాలించిన ప్రేమ పువ్వులు గన్నాయ్య
స్థలము మానుగ విడుగ 82

కమాచి రాగము, చతురశ్రజాతి

విడువను తెలిపినావు కోయనగ విడుగ కడు త్రెవ్వన విడి
వడి నవారడెము చెడును ధులకు అయ్యపడి తలడి నగ విడుగ బిగ
[illegible] తరవిషయము తెలర [illegible] చారి వారిగ
విడువగ కడిసి వేంకటాఖ్య దయనెలు వారి పదములు వేడుచు
గడన ముగో రుచుగ విడుగ 83

కగ కాలిలా వారల నోన్న | నాలా వములా డి రవి సుతా త్మజా మా
దీ | నిల ధ్వజ తనయుండా | ఖిలపు షత్వంబులేసి బ్బు ఘుతత్వ
మాగదీ గ 84

ఆ గశరము లిట్టు వేసి ఆరకర హిత్రుని | మూర్ఛ జెండ జేసి వెను
న్నల మున | వెలయుచున్నాయ పౌరు నిన నుసాల్వదీ | వరుస
దించియాడు నట్లా నవ్వి 85

వగ సేవలు మత్తికి వధింపుచుండ నిల ధ్వజుండల్లం డగు వీతి వేయాత్రు
నితో రణరంగంబు జేరి యమునాల్వయుల నోడించి కిరీటి బాణప
రంపరల చేనొచ్చి శరకూపధారి యగు వైశిష్ట వసుని బ్రయోగించి
గ్రహంబు నకరిగి నటు పిమ్మట ధనంజయుండు ధనంజయుచమూ
సమూహంబులం బ్రవేశించి 86

ముఖారి రాగము, ఝంపె తాళము.

కడువడి దహింపదొడంగె గ సైన్యములకుం గడుగ వడి
గల హయంబులను దాడి బడు పదాతులను, సిడముల రథంబులను
గాడుపుల మద్ధ్యములు, నడిదములు చెడిద ముగ గడుగ చెటుచెట్టు
నులతో సెగలతో బొగలతో గుటిలగమనంబుతో బటురుచిష్టు
లతో గడువడిగ మొనసి యుల వేంకటాఖ్యని సదా ప్రోచు శ్రీ [illegible]

నలభైయవ రాజ్య పాత్రంతము

టాత్పర్యము వేదవిప్రులా శపింపఁగాంగగడు ౨౮౭

వ. ఆ పుడు సవ్యసాచి శరంబులతో యరించి యున్నని స్తుతించె 288

సీ. వైదికజనులిచ్చు వరదక్షిణ్యములఘాల్చిచ్చు చోనిలింపులకే దయానసంబు
ఫలము దస్సమేధంబు గావించుటకు, నిత్యప్రత్నే నిర్ణులాత్మ
నారధచాపత మాటేరమలలాదక, దత్తంబు వేసదాత లంచిచూడ
షాంధవత వాసంబు గావించుసాదుందు, దయమానినాపయుత్తరుణామందు
భక్తుఁడైనట్టి నాకంట భాగ్యజనకుఁడు దక్కువారయని ఫల్గుసుండెన్నఁగ
తుల। వినుతిఁజేసెనతడ్నని యనలు మీఁదనెసనా రాయకొన్త్రుమ
ట్లేసనంత 289

తే. గ. చే యునది లేక యనలుండు సేసఁగాల్చు టూడి భూప్తి వతాహారమూ
నిత్రే ది। ప్రాలుఁగనిపించి యతఁడు సమాసమాయు। టుంచు వినుతింపసా
శరణించి వర్తె 290

సమాచిరాగము చతురశ్రజాతి

ఏల రారయా మాయాధవ రమణ గనలగశైలము
సమీపమందుండఁగు లక్ష్మిరాలఁగోరునతిఁ బురుషోత్తములకుమూల
మైన పురుషోత్తమునందు భవ్యాలయమున నివసించియుండ మా గనలగ
క్షీరసముద్రము విడిచి వేసవాల, క్ష్మీరాజ్యము వదలి వచ్చినంబుడుఁ
గోరుతరుచు మూర్తి వేంకటాఖ్యుని ద్రావిడప్రాచీన కృష్ణుని గోల్కొన
పెద్దవారి క్రొత్త పుణ్యముల కువిదదునుగ ఏలరా 291

వ. అశ్వమేధయాగంబు మహాపుణ్యప్రదంబంటివి
ని 292

సీ. జన్నముల నూఱు పుసన్నంబు జేనాసక్తి, నవమేషంబు సర్వజన్యంబు గాంచె
బలినిష్ఠ ఆదఁ దపంబాసక్తి నేశ్వేతుఁ, దారలిచేసె దేహంబు మెచ్చఁ
గాధినద్యులంయాచకులకిచ్చినన్ గుఫలా, వల్లభుండూసగవల్లియయిన
సన్నాని కెన్నియో సమలన్న మిడిబ్రవర్ణా, తత్తుండు గ్రుమ్మై తల్లడిల్లె

నట్టిపురమున యవే తలాంబు తాంబుకమున్న । నక్షిలనద్యా ఫలప్ర
220 దుండై చెలంగు । శ్రీనివాసుని పై భక్తి చేసి మహా । వనివచిం
తురు పండితులనవరతము ॥ 93
వ॥ ఏ తత్తీర్థంబు నంగాదిశాంగ సమయంబున దానము పరమ్ము ॥
తలిక్షయును శ్రీశైలంబున నర్పణంబు నిశాపూర్ణముంబు
రవియందు ॥ 94
క॥ మాయింటు బ్రహ్మలోకమున । దయాదమునుం దంగమునుయను శ్రీ టీక
నిసన । వాప్యయసఖంగాంచి వినుతులు । సేయుచు నర్చనం దును
లైస్తరానమూర్తి ॥ 95
తే॥ అచ్యుతుని యాజ్ఞ జెంది తదర్పణము । చేయుచునాడుయుగా
గమోరసెగలకుడ్ దానవాదిమమూర రక్షింపం దగునటుంచు । వేదకోన
శ్రీ దిసెసెలవి చేయరి ॥ 96
వ॥ మహా మహదనుం జనియున్న నిరోమనిలఖవజా ఖాందవారణ్య దవాన
స్నావాంబువల్లను వారిభద్రుండగుటు వల్లను ఫల్గుని జయింపం జాల
నైతిననిచెప్పి యంతర్హితుండయ్యెనంతట జేయునదేది నిలఖ్వ
జుండుకవ్వడితో దస్నావాంబానర్పియుండె నని చెప్పి సర్జైమనితో జన
మేజయుండిట్లని యె మునీంద్రా నిలఖ్వజుని కగ్నిదేవుండల్లుండైన
విధంబెట్టిదిపవేయునిన నమ్ముని పుంగవుండిట్లని యె ॥ 97
తోవంర
నిలధ్వజునకు జాబాలాఖ్యవేలయుని జభామా మాలాయంది
బాలిక జన్మించె నుస్వావాప్యయ భద్రమగు లగ్నమందు ॥ 99
వ॥ అంతనా నాబవేదవిద్యావివాహాంతరయోగ్య కాలంబాసన్నంబగుటు
యునిలఖ్వజుండు రూపలావణ్య తేజస్సార్ధసంపన్నుల గునానా
రాజ కుమారుల పటుంబులు దెప్పించి చూపించినా రాజపుత్రి సం
తోషింపక తండ్రితో నిట్లనియె ॥ 100
సీ॥ స్వేదంబు మూత్రంబు చీముచిమిడి పుర్రెషంబునిండిన శరీరంబుతో

సలక్షణ జగద్దృష్టాంతము . మత్తేభ

నరకప్రదంబైన పరకాంతా గమనంబై, సంచరించెడు మానవుంబుతోడ [illegible]
వివిధ రోగములచే విషజంతువులచే బ్రతికినను కష్టనష్టములనుభవించు తోడ
కృశించిపోవునని తెలియక సుఖమనుకొనుచు, నరయంగ తేనెటీగ గుణంబుతోడ
బలిమి ప్రాణములనొంపజేయుటకై, వేడుకగా మత్తు గ్రోలునట్టి
రాజ । సానుల వరింపజాల ప్రజ్ఞానులైన । వారిం జూపింపుము సధర్మ
మూర్తులగ ౧౦౧

తేటగీతి

దైవతత్వములను సిద్ధి దసుజగం ధర్మమూలంబు చూపించెదే
భావనాంగియమున సొంతశక్తి స్వాతంత్రంబు సంతృప్తినించెదే ౧౦౨

సీ॥ అమృతంబు త్రావి యమునా మహాపురుషులు నన్నాసంబొంది నిశ్చలగణముల
యమని యమాది యోగములచే ముక్తులై సన్మార్గవర్తించు సిద్ధవరుల
[illegible]
వచ్చినంజూడుమెక్కి భువనశిలలు కనిచి, కతిసుఖ్యములు చుక్కానా గ్రామముల
గణికలక్షుల సృత్త [illegible] నవాక్యములచే ప్రపంచరించు గంధర్వ వేతుల
కీర్తి కాంచె మునీశ్వరశింపు పురుషుల । గురు దివ్యశక్తిధరుల యక్షయచరణచే ।
ఆ ముల వరింపజాలనా కంతకంటె । మంచివారిం జూపింపుమా యనంగ ౧౦౩

తే॥ వుడుము గ [illegible] క్షవులా వుసు పుడుకుడెట్టు । మున్ను గమనీయుండైనత
నమ్మి మనకఱంతే । వారలను [illegible] న జూపు చూచే లపడు । జూడుము సనిం
దుఃఖ గాంచి వరాసుదత్తి వేర్వగ ౧౦౪

వియోగ రాగము ౧ ఆదితాళము

వరాహ నామక దుష్ట చాలుక్య ఋషి బళ్ళ ౧ వరాహ ౧
పాదిదప్పి మునిచే దైయందమున, కొడికొడ్డికొండ కాసిన జారుడుగ వ
రాహ ౧ తపంబా నెత్తుడుపుకారత్నాలకు, సహాయము లవెత్తికి పన్నా
ధరుడుగ వరాహ ౧ కోప మధర విశ్వరూపుడుంచిన, పాపముచే దా
మర [illegible] తోంగిన ౧ వరాహ ౧ తెన్నలిన వేంకటాద్రి వరదు నావెన్నుని దే
మూని గాంచలంచు వాడు ౧ వరాహ ౧ ౧౦౫

క్షీరాబ్ధి మథనము — స్తోత్రములు

తోమర

222 అంతటనలక్ష్మిఁ జూచుచు మారికి నంగజారిఁ జూపించెన్
సంతోషింపక సాధ్వి వరవధూటి జనకుని కెల్ల వచించెన్ 106

ఆ॥ నిరుపమానుఁడు నిజలలాటంబున। నగ్నిగల్గువాఁడు నంబరం
బులేనివాఁడు సగము చానయై యున్నవాఁడు గవారుఁడు వీనిఁ బొం
దనర్హమే సుతను॥ 107

వ॥ అని నద్దేవి చాలి పటంబుఁ జూపి వీనిం బొందుము మనుటయు
సాధ్వి దేవి యిట్లనియె॥ 108

సీ॥ సర్వజ్ఞులై సభాసదుల రంజిల్లఁజేసెడు పండితులతో మిఁ జెందఁజేసి
స్థావరంబులలోఁ బ్రశస్తమై విలసిల్లు మలయజస్థైర్య వైభవంబులయఁజేసి
వరము రత్నాకరశాసతిచే దనరాఁకు సరాకరవమును ప్పునరుసేసి।
చంద్రునిచేత విస్తృతముల నలరించు కమలాకరాకర లందనంబు వెట్టి।
సోయగమునమలాబుసు తతిమకాలకెల్ల। విశ్వతరూపమైన విభుఁ
గాంచి। వేలయు నట్టి పలువనలు వడఁబొందగజాల। ననినఁ గూ
తుఁ గాంచి జనవిభుండు॥ 109

వ॥ తల్లి సర్వవ్యాపకుండగుటం జేసి విష్ణుండనియు నారంబులను పర్యా
యనామంబు గలజీవులకాధారుండగుట నారాయణుండనియు
జగంబులన్నియు నివాసంబగుట వాసుదేవుండనియు సర్వోత్కృష్టపదంబు
నుండి జారనివాఁడగుటచే నచ్యుతుండనియు నలినసదృశలోచ
నుండగుటం బుండరీకాక్షుండనియుం బురుషశ్రేష్ఠుండగుటం బురు
షోత్తముండనియు నామంబులచే నొప్పు శ్రీయఃపతి నాఁగైకొన్నని
నంతటి భాగ్యంబులేనిదై యున్నదియు॥ 110

సీ॥ ధరణిపై వివిధావతారంబులొనరించి ధర్మసంస్థాపనార్థము చరించు
మునిగణంబుల వేల్పు మూకల వేధించు, పలలాశనాళిఁ జంపంగ నేగు
శరణార్థమాత్రాన సద్భక్తులకుఁ బరాధీనుఁడై వారియందే వసించుఁ।

నలధ్వజరాజువృత్తాంతము. హరికథ

ప్రేమతోఁ జేసిన దర్శించినవారికి, తన్నెనఁ దన దైన దాఁ పతిఁ జెప్పి 223
నందిరాదరిపై పూదెముందించుం డుగా స్వప్నాఁ దనియు తనిఁ దైనొన్నసౌ
ఖ్య| ముఖ్యునిని తెలఁ గాంచు నేత్రి| చేతనాయాన తంత్రి యాజ్ఞింపు
మునిన 111

తోహార

నలధ్వజరాజే మిత్రుఁ దోఁ పక నిజమహాత్మ్యము వర్ణించి
బాలానివే తెలుపుమనఁ గ సన్నుంద జూత్రియాజ్ఞించె 112

సేవచే వివిధ వస్తువుల వర్ణంబులగునట్లు, చేసి మానవులరక్షించు దాత
సకల పదార్థ భర్మకామునకును సుమా, లిన్నమునాం దని తన్న శ్రీ
ఖ్యాతిపొత్తంబు నధరాసురులాస కించుయా, గాదిక కర్మములనాస్వదంబు
భూతంబులార్జించు పుణ్యపాపములు, గణుతించి వివరింపఁ గలవలంటి
సరవిఁ గాలత్రయమునందున తన వాని, హుచియు రుచించు మనుఁ గలిగిన సుగు
ణావార్థి| పావనుఁ డువానిఁ బ్రార్థించి ప్రాణనాథు| గానానకుమ్మనా కనగా
నపుండుగ 113

వగ ఆత్రేయాఖ్యుండు సాధ్వి సుందసు లెల్లనివిచారింపుచుండు తంత్రిమా
ఉదించిసాధ్వవో దేవి తపంబానశ్రీజాత వేదుని మెప్పించి వివాహంబయ్యె
నహ్వావకుం దది మొదలారాజన్నని రక్షింపుచుండ నలధ్వజునకు శ్రీవెూ
త్రం దల్లుఁ దైనతె ఉంగిది యనివర్ణించి జైమిని మరల ాజనమేజ[illegible]యు
నకిట్లులనియెనట్లు నలధ్వజుండ ర్శునిత్రో క్షేని చని గృహంబునను౦చి
సపరివారంబుగాఁ బూజింపుచుండ నలధ్వజుని భార్యయగు జ్వాల
స్వకీయపతితో నిట్లనియె 114

శ్రీరాగము. ఆదితాళము.

పౌరుషమా యిప్పాథివవర్యాగ పౌరుగ వారువమును
మనసారఁ బట్టుకొని, పోక వెఁ బచియా తీరున విడుచుటగ పౌరుగ అశా
శ్వతంబై, నశరర మూపై భుశానురాగమున శింపకుం డుటగ పౌరుగ పట్టు
గదలియా కట్టి దినార్నంబె ట్టుసేయఁ దలపెట్టితి వా వసగ పౌరుగ ఆడు
దానిక త్రబూ డిరప్పియా గ్రామే డలలో పలఁ (జొ) డించె దవాగ పౌరుషగ
గ కటాక్ష వంశ్వంకే జవసుఁ [illegible] దగుసంకు పారినిన్నింకే మెచ్చునేగపౌరు 115

యుధిష్ఠిరాశ్వమేధము.

224 తే|| అని నన్నలఘబాణుఁడు మవారుగ్రవాదమున | సైన్యములు గూ
డుకొని సన్నాహచిమారదు | నవియనాతండు నిప్పులుప్ర
క్కన జట్టి | శరసమూహంబు వేసె నిర్జరులు వొగడ || 116

తోవార

లక్షలసేనలఁజూపినంతన లఘబాణుండు బలుమించెఁ
రక్షింపుమనుచు సన్నాహచనిఁ గరములుమోడ్చి శరణొందెఁ
శరణాని వల్లినవీలక తనుని శర్వసుతుఁడు కరుణించి
పురముఁ జేరి యాకర్ణేంద్రుని తో భోగములందు టగాంచి
జ్వాలాంగన సూప్తింపఁగన్నామె నుజనపతి పురి వెడలించెఁ
వాయువంటి వేచి పుట్టినిల్లాసు వారణాశికే తెంచెఁ 117

తే|| అట్టు వే తెంచి తత్పురికధిపుడును సన్ | వెయానవరుండగును ల్లాకునా ద్ద
కేగి | రోదనము నర్పనతఁడు నరోదనమున | కేమి కారణమనవేమయి
త్రులని యె || 118

మరవార ప్రియరాగము. ఆదితాళము.

ఏమని వివరింతు నయ్యన్న నేనేమని తామసమునఁ భ
క్తా జాయనూగాశ్వము, నేమే నల్లుఁడు పట్టుకొనఁగను, పుత్రా మను[illegible]తుఁ
డుకోపించి మనచేమూ, స్తోమంబులఁ జెగఁద్రుంచినాడవో నయ్యేమ
అగ్గిలోనఁ బడుశలభంబులగతి, ముగ్గిన సేనలఁగని నేమఱుంది, నిష్ఠురాతి
శరణంచుఁగేలుగవనొగ్గినాడు సన్నాహచినటా వయ్యేమ నవ్వవచ్చునెం
నటా ప్పవరమున, సేవతుఁడనుచర్జునుని గెల్చినా నభావంబునగ
లభూరి దుఃఖ తప్తులన్ని, చాంయఁ జేయుదని నమ్మినామని నేమ
119

వ|| అని నరాజేంద్రుండు చక్రిని తెల్పనియెద్ 120
డని తరువాతి కీర్తన 227 వ పేజీలో నున్నది, పొరపాటు పడి ముక్కటూ పాటలను
జంఝూటిరాగము. ఆదితాళము.

తోవార

అనినిందించిన జ్వాలాంగన చయ్యన వేచి బయలు వెడలెఁ
ఘనమగు జాహ్నవితటిఁ బడవనెక్కి గంగాజలమును మునిఁగెఁ
తగద ప్పులు కనిముసలను చుండఁ ద్రిదశనదియబ్బు ముఁ గాంచి
మగువ కూఫు సైకొని జ్వాలకుని మాని డిఁ బాసె, నేతెంచి 120

నల భవురాజ వృత్తాంతము.   పాఠిక్త

క॥ ఈ రతి దూత దమయంతి నేర తమ సేన కు తోఁచె నే చెలియనలా
స్వా హాపగఁ గనుఁగొని నో! రారఁ గని ష్టని యొజ్జాపల యష్టు 225
తఘశౌ తదె 121

ఉ॥ పుట్టిన తోడనే కుశకుశ పుత్రులఁ జంపి తినే కు వ్రైచి రాయి
ట్టి ఒట్టు లా చెప్పఁ దొ కృఁడు పు వా స్థ ఏ జేవ ముం గాం చయుం డన
పుట్టిన ఁగూండఁ గయన్మ మున చా కృఁడు సం వడ పుత్రి మోహము
న్నట్టి నెలంత వైనా వ్రతిని ఁదలం పఁగరాదె శ్రీ డివిజ 122

చ॥ అనవు డూని శ్చరా పగ పు వా త్ర శ్ర ేపము ఁజ్ఞం చి మునస్నా సాం!
తన ఘనని క్వధిం చిన పృకాసు తమ భ్రమ దోఊు మాసము లే
చనము ఇతేం చుఁ గాక యుని, సా పమును సంగ్గి నసం తసిం చిజో వ్
లనిశతచా కా మయ్యినన్నల ంబు నఁ గూ తి తె ర తిఁ జం పఁ గ 123

వ॥ ఇట్లు శరం బై బుద్ధు వా మానును నిష్కంగం బునని రిచిం యూండె 124

తే॥ అం తనటు సవ్యసాచి పుయూకాష్టి చ్ఛమూ స వాం బు తో విం ధన
మునకు ఁజెంతఁ బోవు చుం డం గ జన్నం పు మా వృ తి టున ఘవము
ద్ది యొ నశిల నంటుకొని రాయి 125

తో మా ర   ఉద్దాలక ముని వృత్తాంతము

అటుజికిన్ నవార్చ వముఁ గనిసేనలు వాపాఠవము లౌనష్ఠి
ప టు తరముగు కళలం గాని మొత్తెరి భయంకరంబుగ నాత్మ
వన్ని విధంబుల మొత్తిఁ నఁ గదలని యొక్కరింతఁ గని త్రేడై
సన్నుత శిలుం డగు సాభరియును సం యమి కిట్లనె వేడె 126

కల్ప జలతరంగము, రూపక తాళము

ముని కుల వర్యా గన్యా మన వింగై కోనుమి పుఢ గమునిక
పెను చిదకు ఁచెన్ని ధాన్యము నఁ గూడి నగతి నిక్కడఁ గనంచ డితి వయస్సు
విన్నుకల దాకసందేహము గన్నా నిగ సవనాశ్వము వెంటనేన్వాజా తశత్రుశాసనమున
సవినయము గనరుదెంచితి, సవ్యసాచి నయూ నన గన్నా నిగ జనకు మావం
టుకొని రాయి నిన్ను గమున నా కళలతో నెన్నియు పాయముల వేడ్క కున్న విచిత్రం

యుధిష్ఠిరాశ్వమేధము

226 దేవాంగ మునిగ కనులకూతు పులుచూడ్పనగాంచు వేంకటా
అనవరతముఁ ధనుకూలింపక యానాఁ దలసటఁ బెట్టిన దేవాంగ
మునిగ/127

వ॥ పూర్వకాలంబున సుద్దలకుం దసు మునీంద్రుండు చండివయనుష్ఠా
నతోఁ గాపురంబొనర్చి సుఖంబుగా నవయౌవనాడు స్వయాల్పయం
బున సువస్త్రునకొండి సున్నం దసు మునింగాంచి మునీంద్రా మదియథ
ర్మపత్నియగు చండికెకు ముక్తయంబులనోర్వఁజాలకున్నవాఁడనె
ట్లుంటివేని 2/128

సీ॥ ఆ ఆ వేసిన వస్త్రమంది మ్మనుచుఁ బల్కు వంచించి రెండుగాఁ జించివైచు
నలికిన యింటు ముగ్గులు వెట్టు వేయన్న, రిమ్మ పుట్టిన రతిను మ్మైచు
హోమయోగ్యత్ర వ్వము పుమిచ్చుటన్న, గుండంబులో నీరునిండఁ బోయు
స్ఫటికమాలిక దెమ్ము జపమొనర్చుటకన్న, ధవ్రకోపంబుతోఁ ద్రుంచివైచు
దేవతా పూజకై పూలు దెమ్మటన్న, గానిగియు మ్మాత్ర జిల్లేడు ననలు దె
చ్చు. దీనితోఁ గాపురంబెట్లు చేనొనర్తు. ననినఁ గొండిన్నుఁ డిద్దాల
కునకుఁ బల్కె గీ/129

క॥ నేమునన వసకీ ముగుపని. హాకాను మవసరమటంచు వలసిన కార్యం. బికా
ని చేయఁగ వలదను. మీకామలియంతమాఁ దనింపొనరించుకే 2/130

వ॥ అనియుపాయంబు సెప్పికొండిన్నుండేగిన నాటిరాత్రి చండితో సుద్దాల
కుండంగ నామకొరె పటిదినంబున మజ్జనము నిత్రాద్ధంబగు టెంజేసి /30

సీ॥ జారచోరులనవైష్ణవుల నృశంసుల, నియమింతుఁ జిలువను నే త్రిపరుల
జనములు ల్వలు రాగులను ములుజో స్వాలార్చించి మేలగు ధాన్యముంచఁ బోను
గొంగూర పారకాయ గురుగు ల్లిచెంచలిఁ, గూరుకుఁ బవిత్ర శత్రువులనాల్గఁ
బండిదేవ సుదినేంద్రుండు కన్పడు దాఁక, దిన మధ్యవేళ మజ్జనమొనర్తు
ఆ॥ పునిఫున ట్లుదే పని చేయకు. మిల్లుపూయబోకు మింటికడకు. వ
చ్చినట్టి మునులవారి ఆత్మిసన్నతిఁ. జల్పఁబోకు మన్నఁ జండిగినిసె

ఈ జాలకముని వృత్తాంతము - మారకథ

ఉ॥ ఆనిశ తెల్లవారు వట్టసన్నవసులె సఱవెక్కి శిష్యులతో 127
మౌనుల (బిల్చి) యిత్తరి విశేషాసుగ ప్రయాణము వెట్టి సాంతరస్తు
మౌని తపస్స్థానములు మార్గమున తదభ్యాసపూర్వసం
ధానమును సల్పి పుష్పములు గైవతపూజను (గట్టి) చెట్టి శరది 131

క॥ వస్త్రదుసేయని పసులు స్మనాశ్రమ శోభను సర్వసదికని మునినా
బన్నములు వాసినని బహు సస్కృతి గావించ సతిని జడదాన్నదర్ద 132

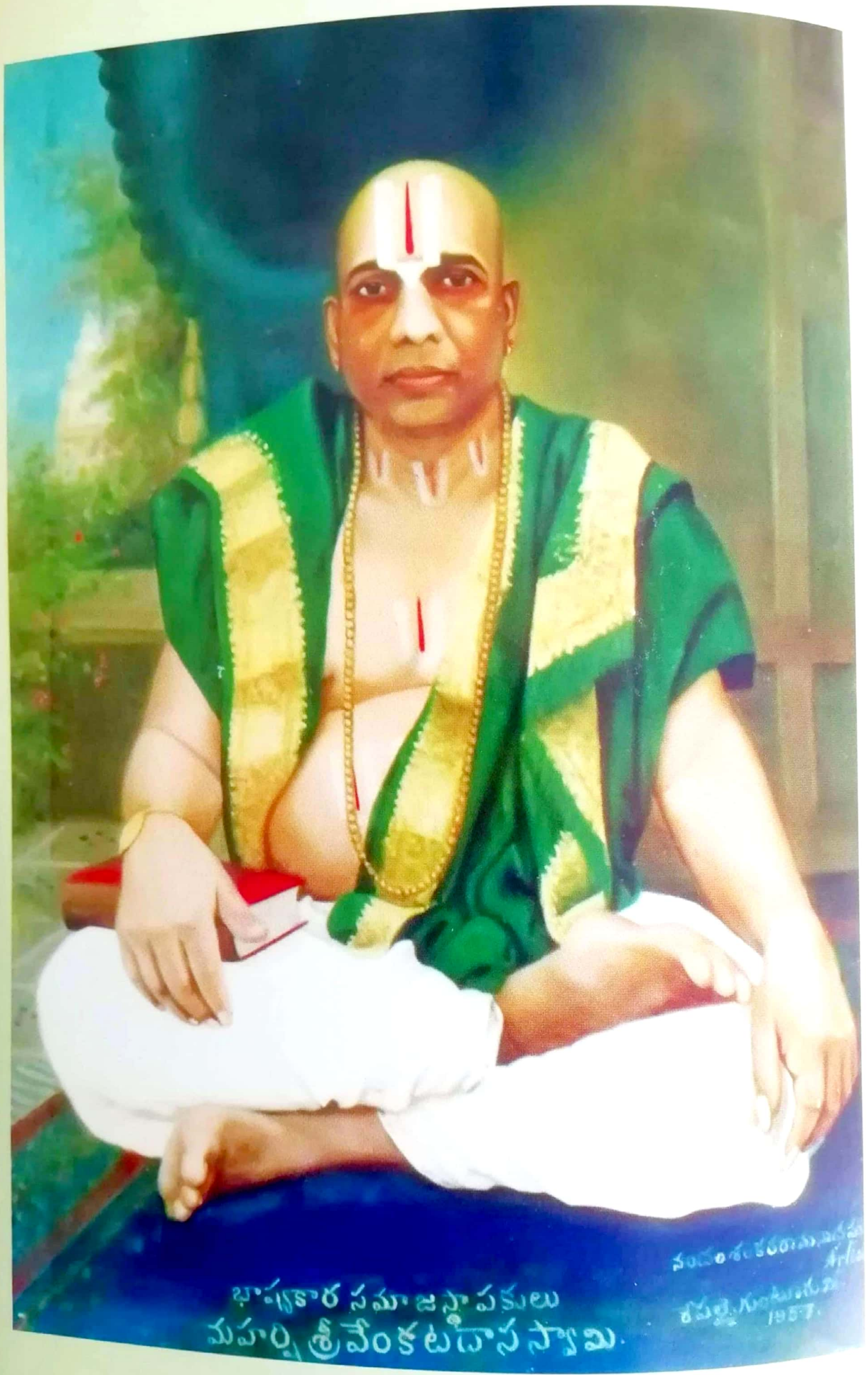
వ॥ ఇట్లు రొద్దలకుండు సంతోషాతిశయంబున నేము సుముఖ చిత్తా ఖర్కాత్సం
బులు మూగించి మునులతో శంగారొక్క చూచింపుచు బాష్పంగని యుపొర్వ
శ్రవణంబు గంగా జలంబులం గలిపిరమ్మని యథార్థంబుగాం జూచిరేననగ్గ
యహల్యతపంబుగాని యెరువున పుష్పవృష్టి చిన సురారలకుండు మండిపడి
వింధాసత్రి సమీపంబున నాళ్శిలవై యుండి చిరకాలంబున నుయాగా
శ్వంబు వెంట వచ్చిన గాంఢీవధర స్పర్శచే నిజరూపంబు ధరింతువని పల్కిన స్త్రీ
రణంబునం జండివా ప్రభావంబు వేగంబ శర్వంబు ప్రాప్తి యెనన్నవిని ఫల్గును
డు విస్మయంబంది మాయంబున్న చోటికేంజని శిలం బాఁదెను ట యు 133

ఆ॥ రామపాదధూళిచే మున్న గౌతమ పత్నిశాపమెడ చాతఁ బ్రీతిఁ జెందె యమునా
కెనంతఁ జండిశాపంబాయెఁ గాని యెల్లఁ దయ్య దానవిభుఁడు 134

ఈత్రంబికెర్తీన 224 పేజీలో నది

జంబూపాఖ్యానము. ఆదితాళము

తెగించి వచ్చినావా గభగిన గజగా తెలివి నిన్ను సెల్లనో ల్లక
గరితలవెర్రైన గోర చెప్పిరో గతెగింగ మనో వారునియాల్లునాశనము జే
సినేడు పుట్టింటికి నా తోవనెంచుకొని గతెగించి గవగలమాన్ని సేల్యగా
వేంకటాఖ్యం గాంచు వారిపదంబును గంచె పుడు గల్గునా ఉండవి తోడఁ గ
య్యమును నింబి గెల్వగానువాఁడు గల్లనె ముద్దుగంబులను వా గతెగిం

భాష్యకార సమాజ స్థాపకులు
మహర్షి శ్రీ వేంకటదాసస్వామి గారు